

De tuin

De eerste aanplantingen van de tuin in zijn huidige vorm dateren van 1989.

Er stonden vanaf in het begin 5 soorten, Hulst, Sering, Chamaecyparis lawsoniana, Tamme Kastanje en de zomerappel.

Er werden toen ook al een 10-tal planten voorlopig geplaatst in afwachting van hun definitieve standplaats. Vanaf 1989 lopen de aantallen soorten, cultivars,... die aangeplant worden op naar meer dan 600 vandaag.

Vermits de KVDV dit jaar een bezoek brengt aan de tuin in april, leek het mij interessant om een maandelijks verslagje te maken van de enkele planten die de tuin rijk is.

Januari 2018

Ondanks de winter en dankzij de klimaatsveranderingen zijn er dit jaargetijde al heel wat bloeiers te zien in de tuin.

Chimonanthus praecox

Calycanthaceae

Winterzoet of Meloenboompje in het Nederlands. Deze Chinese struik stond al op de eerste januari volop in bloei.

De hangende bloemen zijn licht zwavelgeel met bruinachtige purperrode binnenbloemblaadjes. De wasachtige bloemen verschijnen op de naakte takken van meerjarig hout en zijn sterk geurend. Deze heester wordt ongeveer 3m hoog en even breed.

Halverwege de maand is de bekende Toverhazelaar ook helemaal in vol ornaat.

Hamamelis x intermedia 'Moonlight', een gele vorm met licht geurende bloemen. Nadeel van de plant in mijn tuin is dat deze de bruine bladeren deels behoud. De plant is inmiddels meer dan 20 jaar oud

Hamamelis x intermedia 'Diane', is aangeplant in 2002

Uiteraard zijn de Helleborus zoals elk jaar trouw aanwezig.

Van *Helleborus orientalis* heb ik verschillende kleurvarianten aangekocht. Ondertussen zijn er verschillende zaailingen die zich verspreid hebben in de tuin, de ene al mooier dan de andere.

Helleborus orientalis 'Picotee'

Een gele vorm en een dubbele, maar er zijn ook witte, bijna zwarte, roze, groene,... en allerlei tussenvormen.

Helleborus dumetorum, *Helleborus purpurascens* en *Helleborus argutifolius* zijn ook terug te vinden. Misschien zijn enkele van de zaailingen wel een kruising tussen één van deze en *H. orientalis*. *Helleborus x nigriceps* 'Pink Beauty' en *Helleborus x sternii* 'Boughton Beauty' zijn in 2005 aangeplant maar beide soorten hebben de Belgische winters niet overleefd.

Helleborus argutifolius

Halverwege januari is er nog een struikje dat ons verwelkomt met een heerlijke geur, namelijk *Sarcococca ruscifolia*, een soort uit Oost-Azië, Buxaceae, tot 1.50 m hoog wordend, immer groen met kleine onopvallende witte bloemetjes. De plant is perfect voor diepe schaduw.

Asarum splendens (Aristolochiaceae)

Om deze eigenaardige bloemen te zien moet men op de knieën en tussen de mooie zilverachtiger gekleurde bladeren gaan zien.

Cyclamen coum subsp. *coum*

Van nature groeiend in de Balkan, Klein Azië.

De bloem- en bladkleur zijn zeer variabel.

De eerste bollen zijn geplant in 2004 en de planten zijn aan de verspreiding in de tuin begonnen mede dank zij de hulp van mieren die het zoete aanhangsel van de zaden eten en meenemen.

Galanthus woronowii. Deze soort is in de handel meestal als *Galanthus ikariae* aangeboden.

Galanthus woronowii heeft licht groen blad, het groen op de binnenste bloemblaadjes beslaat minder dan de helft van het binnenste bloemblad. *Galanthus ikariae* heeft donker groen blad. Het groen op de binnenste bloemblaadjes beslaat meer dan de helft van het binnenste bloemblad.

Galanthus woronowii

Galanthus elwesii is gemakkelijk te onderscheiden van *G. nivalis* door de bredere blauwgroene bladeren en heeft twee groene vlekjes op de binnenste kroon- bladen die dicht bij elkaar zitten zodat het één grote vlek lijkt.

Om de een of andere reden doen *Galanthus* het niet goed in mijn tuin. *G. nivalis* is volledig verdwenen. Enkel *G. woronowii* lijkt zich gevestigd te hebben want er zijn sinds enkele jaren zaailingen die inmiddels het bloeistadium hebben bereikt.

Februari 2018

De maand is begonnen met vrieskou. Het wordt afwachten wat het gevolg zal zijn voor de planten.

Mijn tuin was altijd rondom afgesloten door hoge bomen, zodat de wind en de zon in de winter geen vat hadden op de beplantingen. De voortuin is aangeplant met vooral schaduw verdragende planten. Maar in oktober vorig jaar hebben de buren enkele coniferen (*Chamaecyparis lawsoniana* 'Columnaris') weggenomen. Deze waren al ver over hun hoogtepunt, maar ze zorgde wel voor bescherming.

Begin januari is het perceel achter mijn tuin, een bouwgrond, al jaren een geheel uitmakend met het bos links, op twee bomen na gekapt. Dus ook daar is er opeens een opening gekomen.

Het is uiteraard nog te vroeg om nadelige gevolgen van deze veranderingen te kunnen zien, en misschien zullen deze er niet zijn, en geeft de extra lichtinval juist meer mogelijkheden.

Door de vrieskou is het leven, even blijven stilstaan in de tuin.

Maart 2018

Eranthis hyemalis, Winterakoniet liet zijn bloementjes al zien eind januari. Deze bleven gesloten tijdens de vrieskou, maar van zodra de temperaturen boven de nul kwamen begonnen de bloempjes weer open te komen. Toch is het blijkbaar iets te kou geweest, of waren de bloemen al over hun hoogtepunt? In ieder geval is ongeveer 20% van de planten nog getooid met gele boterbloempjes.

Ik heb ooit *Eranthis hyemalis* en *E. cilicica* geplant. Deze laatste zou iets later bloeien en het blad zou bronskleurig uitlopen en fijner ingesneden zijn. Ik zie echter geen verschillen, vermoedelijk heb ik alleen maar *Eranthis hyemalis* staan.

Ook de *Helleborus* staan weer volop in bloei. Tijdens de vriesperiode lagen de planten helemaal slap tegen de grond, alsof dat ze ernstig geraakt waren door de koude. Maar is opmerkelijk hoe een paar dagen met positieve temperatuur hier verandering in kunnen brengen.

Er is ook een klein boompje dat nu opent met gele bloemen.
Cornus mas. Deze inheemse struik is bij mij opgekweekt op een stam. Wanneer de bloemen opengaan, vormen zij tot 2 cm grote gele bloemschermpjes met aan de basis 4 schutbladen. De bloemen zijn tweeslachtig. De bloem op zich bestaat uit vele individuele bloempjes met meeldraden die boven de schutbladen uitsteken.

Crocus tommasinianus heeft de koude min of meer doorstaan. De bloemen die al volop aan het openen waren einde januari hebben toch wat afgezien.

De boerenkrokus is een botanische krokus die ideaal is als verwilderingsbol. De planten vermeerderen zich deels vegetatief door deling van het bolletje, maar ook door zaad, en verspreid zich daardoor langzaam maar zeker over een steeds grotere oppervlakte. Van deze soort zijn er verschillende cultuurvariëteiten in de handel, maar zoals op de foto te zien is krijgt men bij verwildering een mix aan kleuren te zien.

Een mooi krokusje dat zich minder actief uitzaait is *Crocus sieberi* subsp. *sublimis* f. *tricolor*

Dit geurend krokusje heeft paarse bloemblaadjes die overgaan in wit en uiteindelijk geel.

Crocus chrysanthus 'Blue Pearl'

Van deze kleinbloemige voorjaarskrokus zijn naast de zachtblauwe 'Blue Pearl', ook de roomkleurige 'Cream Beauty' en de witte 'Snow Bunting' vertegenwoordigd in de tuin.

Corylopsis spicata, deze schijnhazelaar is een middelgrote bladverliezende struik die vrij breed uitgroeit en in de lente de show steelt met zijn mooie citroengele bloemen die in trossen tot wel 10 bloemen staan.

In de winter is de schijnhazelaar meestal goed te herkennen aan de zigzaggende twijgen.

Halverwege maart begint ook *Anemone blanda* 'Blue Shades' zijn margrietachtige blauwe bloemetjes te tonen.

Inheems in Zuidoost Europa tot Centraal Azië, zou deze plant met wortelknolletjes gemakkelijke moeten verwilderen, maar hij heeft het blijkbaar toch niet helemaal naar zijn zin.

Erythronium dens-canis, Hondstand genoemd, te danken aan de smalle langwerpige bol, die op de hoektand van een hond lijkt.

Dit bolgewas je heeft een licht beschaduwde plek nodig.

Zeer geschikt voor verwildering, is *Scilla sibirica*. Voorwaarde voor een goede verspreiding is dat men de bodem zoveel als mogelijk met rust moet laten, zodat de zaailingen zich goed kunnen ontwikkelen.

Er is ook een witte variant te vinden, maar deze verwildert iets minder vlot.

Scilla sibirica 'Alba'